

2 KORINTER: GUDS KRAFT BLIR GJORT FULLKOMMEN I SVAKHET

Dette brevet er skrevet et par år etter 1 Korinterbrev, og nå er det andre problemer i Korint. Siden sist har det kommet noen falske apostler til menigheten. De opphøyer seg selv (3,1; 10,12) og rakker ned på Paulus. De var opptatt av å tale bra, se bra ut og ta betalt for talene sine. Paulus var kanskje eldre enn dem, fysisk svak og noe mørbanket etter et slitsomt liv som apostel. Han tok seg heller aldri betalt. Han blir anklaget for flere ting, bl.a. at han legger planer i hytt og pine og forandrer dem som han vil (1,17), at han bare er tøff på avstand (10,1.10), at han ikke har utdanning i talekunst (11,6) og trolig at han ikke har hatt noen åndelige opplevelser (12,1-9).

Dette er Paulus sitt mest personlige brev. Han argumenterer med at Guds kraft blir fullkommen gjennom menneskelig svakhet, og derfor innrømmer han mer enn gjerne sine svakheter.

Dette brevet tar for seg hva som er sann åndelighet for en leder. En "vellykket" leder er ikke en som har suksess i verdens øyne, men en som holder ut motgang slik at Gud kan gi liv til andre gjennom tjenesten hans (4,12). En "vellykket" leder later ikke som han/hun er perfekt men innrømmer sine svakheter. Denne forsvarstalen avbrytes med kapittel 8 og 9 der han ber om hjelp til menigheten i Jerusalem fordi det på denne tiden var sult i Judea.